

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIV. бр. 43 (1034)

Търново, четвъртък, 10 април 1958 г.

Цена 20 ст.

Нова голяма крачка в разцвета на нашата социалистическа Родина

Вчера в централния печат бяха публикувани проектодирективите на VII конгрес на Българската комунистическа партия за развитие на Народна република България през 1958—1962 година.

Проектодирективите отчитат големите успехи на страната ни през годините на Втората петилетка: нарастване на общата промишлена продукция със 76 на сто, вместо с предвидените по Директивата на Шестия конгрес 60 на сто; увеличаване производството на средства за производство с 85 вместо с 80 на сто и на предметите за потребление със 70 вместо с 47 на сто; нарастване производството на цветната металургия 2.3 пъти в сравнение с 1952 г.; на машиностроенето и металообработването 2.4 пъти; включване в трудово-кооперативните земеделски стопанства на близо 90 на сто от обработваемата земя на страната; увеличаване на националния доход с около 46 на сто; повишаване реалната работна заплата на работниците и служащите и реалните доходи на селяните с 55 на сто вместо с предвидените по Директивата 40 на сто; увеличаване на стокооборота на дребно близо 2 пъти и т. н.

Това са огромни успехи, постигнати в резултат на правилната политика на Българската комунистическа партия, на вдъхновения и героичен труд на работническата класа, трудещите се селяни и народната интелигенция. Тези успехи са плод на братската дружба със съветските народи на вестранната братска помощ, която ни оказва Съветският съюз, на дружбата, взаимната помощ и сътрудничеството на нашата страна със страните от могъщия социалистически лагер. Те са одистворение на огромните предпоставки на социалистическата обществена система пред капиталистическата обществена система.

И когато човек има пред очите величавите успехи на социалистическото строителство в Народна република България и чете начертаната от Централния комитет на Партията проекто-программа за строителството в следните пет години, той не може да не въярва в реалността на грандиозните задачи, не може да не се вдъхновява от прозорливостта и мъдростта на Партията, от нейната всекидневна грижа за по-нататъшния разцвет на Родината и по-нататъшното значително повишаване на материалното и културното равнище на трудещите се.

Петиият конгрес на Партията поставя задачата да се построят основните на социализма. Шестият конгрес на Партията отчете успешното изпълнение на задачата за по-малко от пет години, като члът пътя за изграждането на социализма. В проектодирективите на Седмия конгрес се отчитат дълбоките изменения в икономиката на страната и класовия строеж на нашето общество и се подчертава, че това ОЗНАЧАВА ПОБЕДА НА СОЦИАЛИЗМА В НАШАТА СТРАНА.

С проектодирективите Партията поставя през Третата петилетка като основна политико-икономическа задача по-

нататъшното изграждане на социалистическото общество в нашата страна, разширяване на неговата материално-производствена база, по-нататъшно укрепване на социалистическите производствени отношения и издигане социалистическото съзнание на трудещите се.

Предвижда се през Третата петилетка промишлената продукция да се увеличи с не по-малко от 60 на сто.

Обръща се голямо внимание на по-пълното използване на наличните производствени мощности с оглед най-малко 60 на сто от прироста на общия обем на промишлената продукция да се постигне от него. Нови водни и топлинни електрически централи ще се задвижат, нови 2,000 километра преносни електропроводи за високо напрежение ще разнесат по всички кътчета на страната постоянно увеличаващата се електрическа енергия. Социалистическите гиганти металургичният завод „Ленин“, химикомбинатът „Сталин“, содовият завод „Карл Маркс“, оловно-цинковият завод в Кърджали и други малки и големи предприятия ще бъдат разширени. В действие ще влязат медодобивният завод за автогравирни части край Коларовград, два нови циментови завода, нов оловно-цинков завод, завод за акумулатори, целулозно-хартиен комбинат, два завода за захар, коксохимически завод, брикетни обогатителни фабрики, завод за строителен фаянс, завод за стъклария, кожарски завод, консервни, керамични и други фабрики. Ще започне строителството на гигантски металургичен комбинат при Кремиковци, на нов азотно-торов завод и други предприятия.

Големи са грижите за развитието на селското стопанство. Поставя се задача общият обем на селскостопанската продукция през 1962 година да се увеличи с около 35 на сто в сравнение с 1957 година. В същото време се предвижда в 1962 година да бъдат предоставени на селското стопанство около 900 хиляди тона минерални торове или средно по 19 кг на декар обработваема земя, а общият обем на механизирани работи в ТКЗС и ДЗС да достигне най-малко 156 милиона декара мека оран. Ще бъдат доставени нови около 14,000 трактори (приведени към 15 к. с.), 5,200 комбайни и необходимите прикритици и други машини. Предвижда се през петилетката ТКЗС с помощта на държавата да усвои два милиона декара слабопродуктивни и необработени земи и от тях да терасират най-малко един милион декара площ. Площите на трайните насаждения да се увеличат с около 950 хиляди декара, в това число: на лозята — с 420 хиляди декара и на овоцните градини — с около 340 хиляди декара.

Общият обем на капиталните вложения през Третата петилетка, според проектодирективите, възлиза на 26,735 милиона лева.

Предвижда се националният доход до края на 1962 година да се увеличи с около 50 на сто, а реалните доходи на трудещите се от града и се-

лото — най-малко с 30 на сто в сравнение с достигнатото равнище през 1957 година.

Ще се водоснабдяват най-малко 473 селища, ще се канализират 11 града, ще се електрифицират около 1,000 селища. В 18 града ще бъде въведен автобусен транспорт. Болничните легла ще се увеличат с около 7,350, местата в постоянни детски ясли — с около 1,500, леглата в санаториумите — с 1,300, местата в почивните станции — с около 3,700. Броят на лекарските длъжности ще нарасне с не по-малко от 3,800. Ще бъдат построени не по-малко от 275 нови учебни заведения, 100 читалищни сгради и други. Ще се разшири кинорежата с около 400 нови кина. Но може ли в една статия да се изброят всичко, което се предвижда да бъде извършено през Третата петилетка?

Като особено важна задача се поставя по-нататъшното укрепване и разширяване на икономическото сътрудничество и взаимомощ между Народна република България, Съветския съюз и другите страни от социалистическия лагер.

Задачите са очертани. Ясни са, напълно реални и обещаващи задачи. Та нали планът за първото тримесечие от първата година на Третата петилетка промишлените предприятия в окръга изпълниха и презирихиха, като изостанаха само три предприятия от републиканската промишленост? Нали с успех в много от селата на окръга се разрешават въпросите за терасиране на хълмистите терени, за почистване на пасищата, за внедряване на челина опит в животновъдството, за повишаване на културата на земеделието?

Проектодирективите са в ръцете ни. Решението на Пленума на ЦК на БКП задължава окръжните, околийските, градските и районните комитети на БКП да организират широко им обсъждане. Такава указание вече е дадено от Окръжния комитет на околийските и градските комитети в окръга. Нужно е сега да се пристъпи незабавно към разучаването и обсъждането на този важен документ. Вестник „Работническо дело“ ще открие специална рубрика, в която ще се поместват статии, предложения, бележки и други материали, свързани с въпросите на проектодирективите. Такава рубрика ще се появи и във в-к „Борба“.

Обсъждането на проектодирективите, на задачите предвидени в нея, изпълнението на които ще бъдат нова голяма крачка в изграждането на социализма у нас, в разцвета на нашата социалистическа Родина, ново значително повишаване на материалното и културното равнище на трудещите се — не може да не предизвика висок политически и трудов подем за изпълнение на стопанския план и поетите социалистически задължения в чест на Първия май и на Седмия конгрес на Партията. И точно такава трябва да бъде задачата — по-висока политическа и трудова активност в чест на Седмия конгрес на Партията, която ръководи и вдъхновява всички наши победи.

В началото на м. декември в партийната организация, в отделните бригади и цехове

ДОСТОЙНО ДА ПОСРЕЩИЕМ ПЪРВИ МАЙ И СЕДМИЯ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА!

С ЧЕСТ ИЗПЪЛНИХА ТРИМЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

Още в началото на годината животновъдите от ТКЗС в с. Върбовка, Павликеевско, приеха социалистическите си задължения присъщо и работиха мъжки за изпълнението им. За първото тримесечие презирихиха плана си с 1,200 л. мляко. Особено добри са успехите на краваря Стоян Божков, който достигна средно по 717 литри мляко от фузката на крава, следван от Исин Кайсимов Алиев, Писиф Писифов и др.

За добрите постижения голям дял има редовното отчитане на съревнованието и връчването на преходното червено знаме и парична награда на първенеца — животновъд.

Хората от фермата твърдо са решили да увеличат успехите си в чест на Седмия конгрес на Партията, да презирият социалистическите си задължения.

П. Христов

Нов тласък на съревнованието



На снимката: Бригадирът Димитър Събчев дава указания на подчинения помощник Атанас Попов

След всяка смяна във въгледуокисното отделение на спиратна фабрика при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица на голямо отчет-

ГОРЕЩА ПОДКРЕПА НА ИСТОРИЧЕСКОТО РЕШЕНИЕ

Решението на Съветското правителство да се прекратят от 31 март т. г. едностранно опитите с атомно и водородно оръжие и Декларацията на Президиума на Народното събрание на Народна република България, с която се подкрепя това историческо решение, стоили сърцата на всички честни хора в окръга.

На масово посещавани събрания и митинги, работниците и служителите от Търново гласуват телеграми до Посолството на СССР и Националния комитет за защита на мира, в които безрезервно подкрепят историческото решение, взето от Правителството на Съветския съюз. Такива телеграми са изпратили служителите от ГНС и Окръжния съд — 0 —

ДА НИМА ИЦКОГА ЗАТВОРИ И КОНЦАГЕРИ

Завчера по линията на партийното бюро, профкомитета и ръководството на ДОСО в Окръжния народен съвет се състоя събрание по-светено на Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадали от фашизма.

С бурни ръкоплескания присъстващите служители посрещнаха появянето в деловия президиум на бившите политзатворници, партизани и концлагеристи — Христо Павлов, Руси Стефанов, Димитър Дрumeв, Иван Робов и Христо Девков.

Другарят Руси Стефанов говори за значението на Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадали от фашизма. Б. Балева

Окръжния народен съвет, БНБ присъстващите на седмичната организационна в кв. „Трудов фронт“ и Месокомбината. Пред тях за решението на Съветското правителство и Декларацията на Президиума на Народното събрание са говорили другарите Тотю Стойчев, Ст. Игнатова, Шакир Байрамов, Вучкова и други.

За събрания и митинги се подготвят и останалите предприятия и учреждения в Търново.

Ив. Вачев

НА КОЕ МЯСТО СТЕ?



Смлеконадоя

ПЪРВЕНЦИ трудово-кооперативни земеделски стопанства, надолзи за първото тримесечие на настоящата година повече от 500 литра мляко средно от фуражна крава:

В с. Стражица, Г. Оряховско, 613 литра;
В с. Г. Липница, Павликеевско, 604 литра;
В с. Дъскоп, Павликеевско, 549 литра;
В с. Първомайци, Г. Оряховско, 541 литра;
В с. Върбовка, Павликеевско 531 литра;
В с. Минда, Еленско 527 литра;
В с. Върбица, Г. Оряховско, 515 литра;
В Павликени 514 литра;
В с. Росица, Павликеевско, 514 литра;
Изоставачи кооперативни стопанства по млеконадоя средно от фуражна крава за първото тримесечие:
В с. Дъбня, Дряновско, 96 литра;
В с. Чакали, Еленско, 139 литра;
В с. Добромирка, Севлиево, 163 литра;
В с. Лузена, Павликеевско, 254 литра;
В с. Мозен, Г. Оряховско, 280 литра;
В с. Кушина, Търновско, 284 литра;
В с. Лесичери, Павликеевско, 307 литра;

ЗАДАЧИТЕ В ПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ СА РЕАЛНИ

Три месеца с надпланово производство

Производствената програма за 1958 г. поставя за изпълнение от колектива на нашето предприятие много и отговорни задачи. За I-то тримесечие трябва да се произведем в повече конолени предици със 77 на сто, камгарни предици с 21 на сто, шрайхгарни предици с 34 на сто. Общо промишлената продукция трябва да нарасне с 22 на сто. Наискаваме се още да увеличаваме производствеността на труда, да подобряваме качеството и разширяваме асортимента, да реализираме по-големи икономии от основни и спомагателни материали.

Изпълнението на тези задачи не би било възможно без извършването на необходимата предварителна подготовка, без помощта и усилията на целия работнически колектив. И такава беше извършената!

В началото на м. декември в партийната организация, в отделните бригади и цехове

бе разгледан планът за първото тримесечие и се приеха мерки за подготовката на машинния парк, снабдяването на предприятието с необходимите материали, за повишаване квалификацията на работниците и други. Раздадени бяха анкетни листове, чрез които се направиха 1,111 работнически предложения, които бяха обобщени в 131 организационно-технически мероприятия. От изпълнението на набелязаните мероприятия за намаляване на отпадъците и увеличаване доплатата само в лепената предпазница бе реализирана икономия в размер на 62,300 лв.

На специални производствени съвещания работниците излязоха с лични и колективни обещания, склучиха договори за съревнование между отделни бригади и цехове, а общо колективът реши да се съревновават с ДИП „Болшевик“ — Троян.

Заслужава да се отбележи добрата подготовка на работата по новия план в тяхния цех, с началник др. Милин Колев и партийен секретар др. Георги Малев. Там работниците своевременно бяха запознати с новия план и се привяха в изправност всички машини. Възприет беше почитът на колектива на ДИП „Янтра“ — Габрово за икономия на материали, направиха се специални табла за отчитане плана и отпадъците за всеки работник. Поставени бяха мобилизиращи лозунги из пеха. Всички работници вземаха живо участие при набелязването на мероприятията, подготвящи изпълнението на производствения план по всички показатели.

Редовно се съобщаваха имената на работниците, които дават лошокачествена продук-

ция. Създаде се обстановка на ентусиазъм в борбата за ритмично изпълнение на плана. Не закъсняха и резултатите. Планът започна да се изпълнява от първия ден на годината. За първата 15-дневна м. януари тяхната цех достигна 106.60 на сто изпълнение, което бяха обобщени в 131 организационно-технически мероприятия. От изпълнението на набелязаните мероприятия за намаляване на отпадъците и увеличаване доплатата само в лепената предпазница бе реализирана икономия в размер на 62,300 лв.

Така беше в лепената и апаратурния цехове, но не и в камгарния цех с началник др. Цветан Александров и партийен секретар др. Нанко Тачев. Там техническото ръководство не оцени трудностите, които имаше да се срещнат. От тука и недостатъчната мобилизация за тяхното преодоляване. До първи януари не бяха приведени в изправност всички машини. Освободени бяха 14 стари работници, поради пенсиониране, а на тяхно място не бяха подготвени нови. Не бяха направени опити за усвояване на технологията на новия артикул 24/2 с 50 на сто целулоза. В резултат на това изпълнен с 16 на сто. Това предизвика енергичната намеса на партийната организация.

Общофабричното партийно бюро разгледа работата и набеляза мерки. Приети и подготвени бяха нови работници и специалисти. Направено бе разместване на наличния технически персонал. Състоянието на работата и причините за неизпълнението на плана бяха разгледани и на общо събрание в цеха, където се направиха редица предложения за срочно направление на машинния парк, подобряване на качеството, намаляване на отпадъците и други.

И през второто тримесечие няма да се посрамим — заявява бригадирът Д. Събчев — В чест на Седмия конгрес на нашата любима Партия, работейки по почивна на Н. Мамай, нашата смяна ще дава всеки ден по над 110 килограма въгледуокис над плана.

Ив. Вачев

МИРНИТЕ СТРОЕЖИ НА РОДИНАТА

На 7 април сутринта пред ринговата пещ в ДИП „Септември“ — с. Дебелец, Търновско беше особено оживено. Смяната вадачи от бригадата, обслужваща ринга, вече бе „сборила стената“ и започна изваждането на изпечените тухли по плана за 1958 г.

Докато по-рано изваждането на изпечената продукция започваше 9—10 дни след запалването на ринга, сега този срок бе значително намален. Пекарите, под ръководството на майстор пекаря Ж. Узунов, направиха възможно редовното вадене на печената продукция само 5 дни след запалването на ринговата пещ.

Гледаш как пред тебе расте купчината от червени блокове и в душата ти става радостно. Та нали тях с нетърпение очакват на новите социалистически строежи, в кооперативните стопанства?

С. Узунов



Иордан Пантелеев е бригадир на стругарската младежка бригада при ДМЗ — Габрово. При обещание 140 на сто той редовно изпълнява нормата си 150 на сто, като прилага почива на Ворошин за висока култура на работното място



Шлифовчикът Иосиф Петров Иосифов от ф-ка „Коста Стоев“ — Габрово даде обещание да изпълнява всекидневно по норма и половина, а надхвърля 2 норми

ВДЪХНОВАВАЩА ПЕРСПЕКТИВА

Няма трудов човек, сърцето на който да не обхваща дълбоко възхищение, чувство на възторг и гордост и наред с това гореща благодарност към Партията-ръководителка, когато чете проектодирективите на Централния комитет за развитието на Народна република България през Третата петилетка. Марксистско-ленинската мъдрост на нашата Партия, нейният богат, проверен от историята, опит съдържат този генерален план за по-нататъшно строителство на социалистическото общество в нашата Родина. Колко радва всеки патриот оценката, че социализмът в нашата страна е победил!

Смел и грандиозен е проек-

то-планът за Третата петилетка. Да се увеличи производството на средства за производство със 77 на сто, а стойките за народно потребление с 50 на сто, да нарасне производствеността на труда в промишлеността 29 на сто и на тази основа реалните доходи на трудещите се да се увеличат най-малко с 30 на сто, да се премине в много предприятия към 7-часов работен ден, да се построят не по-малко от 3,900,000 кв. м. жилищна площ... Каква величествена и вдъхновяваща перспектива!

Залог, че нашият народ ще изпълни тази величествена програма, е монолитното единство и силноостта на народ-

да около Партията и Народното правителство.

Нашият конструкторски колектив, целият работнически колектив на завода посрещаме проектодирективите с патриотично вдъхновение. Отговорни поръчения се възлагат на машиностроителите. Една от основните задачи през Третата петилетка е по-нататъшното развитие на отечественото машиностроене, като продукцията му се увеличи най-малко 2 пъти. Ние няма да покажем сили, за да произведем повече, с по-високи експлоатационни технически качества и по-евтини наши родни текстилни машини.

Още през тази година ще усвоим нова конструкция ви-

сонопроизводителен памукотъкачен стан: първата отечествена рингова памукотъкачна машина и ще подготвим документацията за изработката на автоматичен копринотъкачен стан.

Това ще бъде нашият принос в борбата на трудещите се под ръководството на Партията за ръзкъ ръст на производствеността на труда, подобряване качеството и снижаване себестойността на продукцията, за увеличаване националния доход и решително издигане материалното и културното равнище на живота на нашия народ.

Васил БОТЕВ
главен конструктор при ДМЗ Габрово

Илия ГАТФ
директор на ф-ка „Етим Апо-толов“ — гр. Габрово

Кървият режим в затвора

По решение на дирекцията на Търновският затвор, участниците в килифарската конспирация, заедно с Димитър Дюлгеров (Киския) от Окръжния комитет на Комсомола трябва да бъдат изпратени в дисциплинарният затвор в гр. Русе.

8 май 1934 година Хубав слънчев ден. На централния вход до тежката железна решетка гласат: „Димитър Дюлгеров (Киския), Михаил Понев, Дончо Канев, Минчо Петков и Ст. Шишманов да излязат с целия си багаж пред канцеларията.“

Още с излизането им ги отведоха пред наковалнята и ги оковаха във вериги. Настъпи най-трогателният час — раздялата с хубавия колектив — политзатворници от Г. Оряховския окръжен комитет на Партията и Комсомола, с другарите от Габрово, Севлиево и другарите.

Още по влака разбрахме от полиците, че нас ни изпращат в дисциплинарният затвор в гр. Русе.

На 9 май стигнахме пред русенския затвор. Още на вратата ключарят Иван Бижанов ни посрещна с псувни и ругатни. „Вашата мамца, килифарски комунисти, аз ви познавам збоците, зная защо ви изпращат тук. Ние ще ви дадем един комунизъм!“

И не след дълго тези закани бяха изпълнени. Киския беше вкаран направо в карцера за доизлежаване наказанието, дадено му във връзка с чувстването на 1 май в Търновския затвор. Нашата първа задача беше да се опознаем с политзатворниците в русенския затвор, с тяхната организация.

Наред с малкото време за разходка, лешата храна и инквизицията, всяка вечер трябва да се строем в две редци, да четем молитва и да се кръстим. Решиме да започнем борба срещу тежкия режим. Първата акция проведохме между 15 и 20 май по повод на обесването на Йордан Лютибродски. Палачите преместиха Лютибродски от ру-

сенския затвор във варненския за езекуция.

За отказа на храната и пееето на „Вий жертва паднахте“ озлобението ключари, директор и палача фанатично упорито ни псуваха и се заканяха. Няколко дни целият затворнически колектив организира акция срещу задължителното четене на молитва и кръстенето. За политзатворниците това беше една от най-тежките акции срещу кървия затворнически режим.

Агитаторите в станте предварително провеждаха политическа работа сред криминалните затворници. Партините отговорници докладваха, че всичко е готово за борба. Тогава партийното ръководство реши една вечер да откажем да се кръстим и четем молитва.

При проверката в шеста стая, където бяха най-много комунисти, след преброяването всички излязоха от редците без да се кръстят и четат молитва. Това беше първият сигнал за вдигане на кървия затвор. Затворниците от всички килии последваха примера на шеста стая.

Още същата вечер ключарят Аспарух докладва на директора за инцидентите. На другия ден затворът се напълни с полиция и войски. Започна разследване. Първо извадиха от стаята Коста Вълнарев и веднага започнаха да му нанасят побой. По стълбата те го блъснаха и той се срина надолу. В коридорите шпалир от полиците се справяха най-жестоко с изведените от стаята. Счулиха гръбначния стълб на Коста Вълнарев и той започна да повръща кръв.

Смесват се писци и ругатни, викове, хлопане с затворническите налътни и лозунги против инквизицията се понесоха от всички стая.

На шпиконата на нашата килия се насочиха няколко пушки и пистолети с цел да ни заплашат да ни заставят да прекратим протеста. Киския излезе на-

пред и с открити гърди извика на полиците: „Стреляйте, гадове!“

Сам след минута озверените полицай започнаха да изваждат един по един затворниците. Из коридорите отново се чува писци и ругатни. Цялата затворническа сграда се тресе от виковете.

Протестът на затворниците се сля с огъня на пушечните изстрели на полиците. Те стреляха в килиите и по простения митинг на хилядите работници, ученици, които около затвора протестираха срещу издевателствата над затворниците.

За тази акция много другари минаха през караулното помещение и бяха най-жестоко инквизирани. Тук особено се проявиха палачите Иван Бижанов и Илия Ключаря, наречен от затворниците „смертът“. Цялата килифарска група, заедно с Киския и няколко другари от други градове, бяхме карцирани по за 30 дни, а след карцера цели 8 месеца стояхме оковани във вериги.

Партията организира изпращането на протести до главния прокурор, до директора на затвора и други от всички райони, откъдето имаше политзатворници в Русенския затвор. В тях се настояваше да се спрат издевателствата над политзатворниците.

Борбата отвърте и отгън помощта за известно смекчаване на дисциплинарният режим в затвора.

В затвора ние провеждахме и широка политическа работа. Бяха създадени кръжоци, в които изучавахме историята на нашата Партия, на Комунистическата партия на Съветския съюз, политическата икономия, учихме и есперанто.

Побойщата, карцерите, бесилките не смущаваха затворниците, а още повече укрепваха вярата ни във великото дело — комунизма.

Георги МИХАИЛОВ

ПЛЕНУМ ЗА СЪРВНОВАНИЕТО

Околийският съвет на профсъюзите в Севлиево тези дни има разширен пленум. Доклад за организацията и отчитането на социалистическото съревнование изнесе др. Йордан Златев — председател на Околийския съвет на профсъюзите.

Отчетени бяха слабостите при разгаряне на съревнованието. В авторемонтната работилница планът не се изпълнява ритмично, а се шурмува в последната десетдневка. Слаба е производствено-техничес-

ката пропаганда и нагледяването на съревнованието в почти всички предприятия. Хигиената във ф-ка „Н. Илчев“ не е на необходимата висота.

След разискванията, в които взеха участие ръководители на предприятията и профорганизациите, пленумът прие решение за подобряване на нагледната агитация, засилване внедряването почивна на Мамай и устрояване срещи на първенците.

Н. Василев

Тържествено закриване на учебната година

В Долна Липница, Павликено, се състоя тържествено събрание по случай приключването на учебната година на Отечествения фронт. Доклад направи К. Танев — просветник на общооселския комитет на Отечествения фронт. Той отчете, че в 29-те учебни звена близо 600 слушатели постигнаха добри резултати в учебната работа.

В домакинския курс 25 жени и девойки, наред с шивачеството и домакинство

се обучаваха и идейно-политически.

Особено резултатен е бил педагогическият кръжок. Участниците в него Иван Парашкевов, Т. Русева, П. Иванова и др. са могли да повлияят на децата си да повишат успеха си в училище.

На събранието се обсъдиха и мероприятия за пренасяне на културно-масовата работа на полето.

Н. Велева

ЗА УСПЕШНО ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

Ръководството на ССУ в с. П. Тръмбеш, Търновско, отрази прие мерки за успешното приключване на учебната година. На първо място стоят грижите за завършващите VII и XI клас. С учениците от XI клас проведохме анкета. Тя ни насочи към трудностите, които зрелостниците срещат в подготовката (претрупаност с извънкласна дейност, изоставане по някои предмети или раздели от тях и пр.). Резултатите от анкетата, както и от посещенията при някои от учителите бяха обсъдени на производствено съвещание. Набелязахме конкретни мерки.

Извънкласната заостаност на учениците се намали до минимум. Организирано започнахме да подпомагаме изоставаните ученици. За дената от средния курс бе уредена занималня. С родителите на седмоласниците и единадесетоласниците уредихме срещи. На нея присъстваха и учениците.

Партийната организация на учителите свика на съвещание родителите-комунисти от П. Тръмбеш. Разгледан бе въпросът за успеваемостта и дисциплината. Подбори се качеството на урочната работа. Съвместно с организацията на ДСММ подготвихме вечер на някои предмети. Това повишава интереса към съответните науки.

Тези грижи на учителския колектив дадоха добри резултати. Много ученици подобриха успеха си. Броят на слабите бележки намалел в края на втория учебен срок със 100 в сравнение с първия срок. Намален бе и броят на двойките. Повиши се ентусиазмът на седмоласниците и зрелостниците за по-достойно представяне на изпитната сесия.

По резултатите щяха да бъдат по-добри, ако не съществуваше вредното схващане у някои родители и ученици, че успехът може да се повишава без учениците да четат. Те развалят теорията, че учителите щат-нещат щели да липшат високи бележки, защото били държани да имат висока успеваемост.

Така, например, Мария Христова от с. Раданово заяви: „Защо ми губите времето да ме викате? Аз няма килим! Знам, че дъщеря ми има много двойки, но вие няма защо да я тормозите. Ще ходи на училище до края, макар и да ми носи двойки“. Подобно отношение има и др. Пена Александрова от с. Обединение. След като дъщеря и получи при три последователни изпитвания все слаб (2), тя настоява да бъде изпитана още веднъж — но не когато учителат пожелае, а когато иска ученицата. От пазарлъците по този въпрос не бе трудно да се почувствуват и намеци за подкуп.

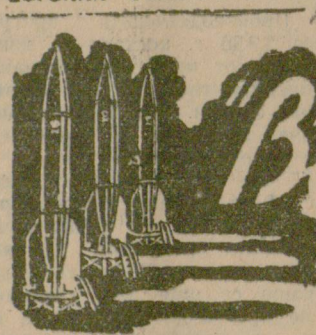
Такива родители тласкат децата си в погрешни пътища. Хр. МАНОЛОВ, учител

Ил. Манев

задължила да озеленят и разкрасят древната столица. На да я показват на хилядите туристи и екскурзанти още по-пълнителна. Младешкият ентусиазъм обаче не бе изпозуван. Думите не станаха дела. Тази задача отново застана пред градската организация.

Приетата на конференцията резолюция определя насочителна на градската организация. Градският комитет следва да възпита и обучи гвардията да си свършва часовина с нея и да забравя препоръките, които делегатите дадоха, и в чест на Седмия конгрес на БКП да отчете нови хубави дела.

Евгений ГОНЧАРЕНКО



— Какво става с теб, Янош? — запита Алексей. — Ти си немощ развълнуван. Да не си болел? — Не, здрав съм. Лъша, усмихна се Янош със своята обичайна топла усмивка. — Имаш към теб, приятелю, една молба. Може би, поради това ми е малко неволно. — Говори, Янош! С удоволствие ще изпълня твоята молба! — Лъша! Ние днес отиваме на отговорна бойна задача. Рогов в недоумение вдигна рамене: — Не виждам в това нищо ново. — Отиваме двамата, Лъшо, без своите руски бойни другари. И знаеш... всичко може да се случи... Мислим, Русе пак да проникнем в този загадъчен район, а главното да се върнем.

Той извади от страничния си джоб медалон и го предаде на Алексей. — Ако стане нещо, предай го на най-близкия ми човек. Тя живее в Будапеща. На гърба на медалона е гравирал адресът ѝ.

Янош тъжно се усмихна. — Не желая да попадна в мръзките ръце на фашистите. Но всичко може да се случи.

— Какво говориш, Янош! — весело, за да ободри другаря си, възкликна Алексей. — Ние с теб и Имре ще се повеселим в Будапеща.

— Аз винаги съм вярвал и вярвам в нашата искрена дружба, Лъшо, в нашата обща победа, но не на всеки е съдено да доживее до този щастлив ден, който не е гарантиран от вражески куршум. Изпълни тази ми малка молба, — каза Янош и крепко прегърна Алексей.

Рогов държеше в длан медалона и изведнъж, като наистина малкото копченце, го отвори. Увеличително стъкло, от което гледаше, като живо, младо моминско личице. То беше мило и приветливо. А погледът на печалните очи на девойката сякаш говореше: „Ти обязательно ще се върнеш мило! Аз те чакам!“ На Алексей му стана някак си неволно, че без да иска се загледа в личното частие на тези две човешки души. Той си спомни с какъв трепет Янош му предаваше този бележен за него медалон.

В стаята почукаха внимателно, но настойчиво.

Алексей стана, отключи вратата. Влезе майор Шестаков. Той най-напред отвори про-

Физкултура и спорт



В републиканската спартакиада масово участие вземат и работниците от Държавни захарни заводи в Г. Оряховица. Снимка: Ив. Васев

Спортната неделя в Габрово

Любителите на колезеденето наблюдаваха първата за сезона голяма колезедачна проява — градски критериум в чест на Републиканската спартакиада и бойния Празник на труда — Първи май.

В началото стартираха 8 колезедачки от няколко промишлени предприятия с пътнически велосипеди. След много интересна и напрегната борба по улиците на града между Павлина Лунанова (ф-ка „Балкан“) и народния представител Тиха Колева (ф-ка „Буря“) наложи се последната

Между 35-те мъже, които

бягаха също с пътнически велосипеди, победи Кольо Михайлов от ф-ка „Народна република“ следван от Б. Бенков („Нар. република“) и Ст. Станчев („Евт. Апостолов“).

Юношите, възпитаници на МСШ, пробягаха 10 обиколки, равни на 30 км. Още в началото се откъсна Ст. Станчев, ученик в ССУ „Априлов“, който запази аванса си до края и се класира на първо място. Обтормено спечелиха жените от ф-ка „Буря“, мъжете от ф-ка „Евт. Апостолов“ и юношите от ДИЗ.

Същия ден на баскетболната площадка на ф-ка „Г. Гевеи“ се състоя среща между баскетболистите на „Балкан“ и „Дунав“ — Русе. Победиха габровци с разлика от 17 точки.

М. Минчев

СПОРТНИ ВЕСТИ

ЛЕКОАТЛЕТЧЕСКА СРЕЩА в Дряново се състоя между състезателите от Дряново и Габрово по време на футболната среща между двата града. В бягане на 100 метра победи отборът на Габрово. Г. Малев измина разстоянието за 11,5 сек., а Ат. Димитрова и Р. Ненова за 14 сек.

СЪСТЕЗАНИЯ НА ЛЕКОАТЛЕТИТЕ организира МСШ в Г. Оряховица. Победители в отделните дисциплини са: В. Канев, П. Стаматов, Д. Боев, Н. Табаков, В. Къчърков, Х. Борисов, Г. Ганчев, С. Дончева, М. Константинова и Н. Атанасова. Радостно е, че болшинството от участниците са средношколци.

БОГАТ СПОРТЕН ДЕН бе за севлиевици 30 март. В чест на спартакиадата и Първи май физкултурният д-во „Раковски“ организира редица състезания.

Във футболната среща победиха „белите“ с 3:2.

Над 60 младежи и девойки от предприятията и гимназиите в града участваха в лекоатлетически състезания. Най-добро постижение на 100 м. има Д. Генов — 12,3 сек. и М. Ботева — 14 сек.

от всякъде

МЛАДЕЖКОТО ЗВЕНО в с. Г. Росица, Севлиево, работи за изкопаването на вода за кооперативната мелница.

ЧИТАЛИЩЕН ДОМ ще строят жителите на с. Каранци, Търновско.

ПОИВАРИХА ПЪТЯ за шосето Севлиево — Габрово кооператорите от с. Армени, Габрово.

ВОДА В СЕЛОТО ще докарат драгановчани от изворчето на високите хълмове край с. Драганово, Г. Оряховско.

4 ЯРЕТА ОТ ЕДНА КОЗА получи кооператорът Иван Н. Кънчев от с. Долна Оряховица, Г. Оряховско.

ГОСТИ НА С. БЕЛЕНЕ, СВИШОВСКО бяха кооператорите от с. Водолей, Търновско. Съревнованието между двете стопанства за 1957 година се печели от водолейските кооператори.

(По дописки на: Н. Гунев, Н. Невес, Г. Георгиев, Ст. Шопов, Т. Желязков и К. Йоргов)

на в очите Рогов.

— Благодаря, че вървяхте на моята професия и даже сте съгласни да отидете с мене на задание. Само че, преди да изпълнявам заданието, е необходимо с вас и вашите соколетчета да се договорим за всичко. С генерал Румянцев, надамте се, ще намеря общ език по този въпрос. Сега ще ви обясня своя план и ще отидем на доклад при генерал Румянцев,...

— Той ще ми бъде нужен, другарю генерал. Разрешете на Рогов да остане.

Генералът погледна Сидоров, сякаш искаше съгласието му. Полюквички кимна с глава. Всички седнаха край масата.

— Докладвайте, Шестаков, какво ви се удаде да установите с въздушното разузнаване.

Шестаков нахкосо обясни какъв неуспех ги е постигнал с Рогов, как са налетели фашистки изтребители и свадили прикритията ги Соколов, а след това Рогов повредил противников самолет, който се приземил в същия район. Където трябвало да се извърши разузнаването, но до самолета никой не приближил. Летецът, изглежда, е загинал в машината.

— Ясно! — каза генералът. — Сега искам да изслушам вас, полковник.

Сидоров постави на масата заключенията на експертите, снимки и още няколко други кника.

(Следва)

РЕШЕНИЯТА НА XII ПЛЕНУМ В ЖИВОТА

В малкия салон на читалище „Н. Вапцаров“ в Севлиево се състоя околийски съвещание на младежкия актив за разглеждане решенията на XII пленум на ЦК на ДСММ.

Секретарят на Околийския комитет на ДСММ др. Дончо Иванов изнесе информация за работата и решенията на пленума. В изказванията си активистите подчертаха необходимостта от подобряване на идейно-политическата работа и засилване на антирелигиоз-

ната пропаганда сред младежта.

Секретарят на Околийския комитет на БКП др. Никола Ганчев говори за голямото значение на идейната заплата на младежта и за задълбоченото изучаване решенията на пленума. Той препоръча на младежите внимателно да следят материалите, които ще бъдат публикувани във връзка с предстоящия Седми конгрес на БКП и да свързват цялата си дейност с подготовката на Конгреса.

Съвещанието обсъди мерките на Околийския комитет на ДСММ за изпълнение на решенията на XII пленум.

в. „БОРБА“

Рачо Петров

ПО СЪПКИТЕ НА ПАРТИЗАНИТЕ

В ранната утрин, на път за с. Крушево, Севлиево, тръгнаха около 300 момци и девойки — членове на ДСММ от околните села и града за лобното място на народния партизанин и бивш ремсов деец Ненко Илчев.

Пред паметника на героя се състоя младежка среща. Тук бяха и майката на Н. Илчев — стари партийни дейци и близки на загиналия партизанин.

Доклад за дейността на пламенния ръководител на младежката Ненко Илчев изнесе др. Петко Канев — секретар на дружеството на ДСММ в с. Крушево.

Р. Дойчинов

МЕХАНИЗАТОРИ, ВРЕМЕТО МНОГО НАКЪСЯ!

В повечето от трудово-кооперативните земеделски стопанства от района на МТС гр. Търново, в продължение на близо 2 месеца, машините почти бездействували. Не така се случи, обаче, в с. Пушево, Търновско обслужвано от трета тракторна бригада. В това село трактористите Димитър Иванов и Минчо Панчев бяха всеки ден на поста си. С една тежка верижна машина — ДТ-54 култивираха досега близо 2.000 декара площ и засяха 160 декара цвекло. След първото култивиране на площите в Пушево те оказаха помощ на другите си обслужващи с. Ветрини, за засяване на захарното цвекло. Сега са напълно готови, за да засят в най-къс срок и царевичата в село Пушево.

Добре работят и механизаторите от втора тракторна бригада, обслужваща кооперативното стопанство в с. Емен.

Над 120,000 пилета растат

За задоволяване нуждите на ТКЗС и едноличните стопани от Горнооряховска околия с малки пилета, РКС в Горна Оряховица построи тази птица-парк на гара Горна Оряховица люплина с пет инкубатора с капацитет 50.000 места.

Тук работи бригада от шест жени, с ръководителката — зоотехниката Евangelина Тощкова.

Под техните грижи на всеки три дни се излюпват от 3.500 до 4.000 малки пилета. Това спомогна за късо време 22 кооперативни стопанства от околията да бъдат снабдени с ранни пилета, от подобрените породи: родайланд, черна шумска и легхорн.

Успешно работят и люпилните в селата: Стражица, Кесарево, гр. Лясковец, с. Поликраище и Драганово.

Досега в околията са излюпени над 120 хиляди пилета.

Особено добри грижи ползват за пилетата кооператорите от с. Джулюница. Преди няколко дни те първи предложиха на изкупувателните организации над 1.600 пилета с тежина от 650 до 750 грама едно.

За нуждите на крайречните ТКЗС тези дни бяха заложили за излюпяване яйца от плаващи птици — 25.000 от юрджичи и 5.000 от гъски.

Сл. Бозаджиев



Младежите и девойките от с. Горско Сливово, Павликено, под ръководството на техниката по земостроителство Петко Петков терасират пустеещи места в местността „Сенокос“.

Снимка: М. Копанов

Банковият контрол — важно условие за изпълнение на плана за печалбата

Едно от важните условия за по-нататъшното развитие на социалистическата стопанска система, за осигуряване условия за неспрестанно разширяване възпроизводство, е доходността (печалбата) на социалистическите предприятия. Печалбата характеризира икономическия резултат от работата на предприятието за определен период от време. Понякога над 85 на сто от приходите на държавния бюджет идват от народното стопанство, в това число и от печалбата, за държавата не е безразлично как работат нейните стопански предприятия и какъв резултат дават.

За пръв път от миналата година банките започнаха да контролират дейността на предприятията и особено изпълнението на плана за рентабилност. В зависимост от това как изпълняват основните показатели от плана — снижаване себестойността на продукцията и печалбата, банката вече дели предприятията на добре и лошо работещи, като към вторите взема по-специално отношение — провежда съвещания с административното и техническото ръководство, изисква план с конкретни мероприятия за отстраняване констатирани слабости, а при неизпълнение на тези планове налага съответни кредитни санкции.

Тази дейност на банката вече дава своите резултати. За третото тримесечие на миналата година ДИП „Сърп и чук“ изпълни плана си за печалбата 87,7 на сто. Наши инспектори извършиха обиколки на място. Установи се, че планът за реализацията за деветмесечното не е изпълнен. В сарайския отдел е изостанала некомплектна продукция, за довършването на която липсват железни и дървени части. В склада за готовата продукция са натрупали свръх норматива обща за 655.000 лв., които поради дефекти или защото не са догворени изкупувателните организации отказват да изкупят.

Проверката установи също, че неизпълнението на плана за печалбата идва в резултат и на допуснати преразходи по себестойността. През третото тримесечие този преразход надхвърля 384.000 лв., в това число 300.000 лв. от разходите за разходване на фонд работна заплата, поради слаба организация в производството, на допуснати преразходи по липса на материали, на нераціонално използване на труда и др.

Тези наши констатации бяха обсъдени с ръководството и активна на предприятието. Предвидиха се конкретни мероприятия. Годината приключи с 82.000 лв. преразход.

Едно от важните условия за увеличаване на селскостопанското производство е редовното възстановяване на плодородието на почвата, което се постига чрез обработката, правилно редуване на растенията и редовно торене.

Проблемът за торенето у нас още не е напълно решен. В Габровския район годишно се произвеждат 60—70 хиляди тона оборски тор, а са необходими 300—400 хиляди тона, или нуждата от оборски тор е задоволена едва 20—25 на сто.

Това налага успоредно с използването на минералните торове в селското стопанство да се прилага и така нареченото зелено торене, което е широко разпространено в СССР и редица други страни.

За зелено торене могат да се използват различни бобови растения: люпина, сераделма, фий и др. Най-добри резултати, обаче при нас дава люпината, която развива голяма растителна маса. Поради това, че има дълбока и силно активна коренова система, люпината обогатява почвата не само азот, но и с фосфор, калий, калций, усилва дейността на микроорганизмите и подобрява физико-химическите ѝ свойства. Всичко това създава благоприятни условия за повишаване на добивите не само през първата година от заораването на лупина, но и две—три години след това.

При условията на Габровския район, лупината за зелено торене се засява през месеците април и май, а някои стопани я засяват и след жътвата на есенниците, като втора култура. На един декар се употребява 18—22 кг семе, което се разхвърля върху предварително изораната нива, която след това се бранува.

В зависимост от агротехниката и силата на почвата, лупината достига от 0,50 до 1,50 м височина и дава две до пет хиляди кг зелена маса, а в отделни случаи и до осем хиляди килограма на декар. При отглеждане на лупината

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Зеленото торене

дина от заораването на лупина, но и две—три години след това.

При условията на Габровския район, лупината за зелено торене се засява през месеците април и май, а някои стопани я засяват и след жътвата на есенниците, като втора култура. На един декар се употребява 18—22 кг семе, което се разхвърля върху предварително изораната нива, която след това се бранува.

В зависимост от агротехниката и силата на почвата, лупината достига от 0,50 до 1,50 м височина и дава две до пет хиляди кг зелена маса, а в отделни случаи и до осем хиляди килограма на декар. При отглеждане на лупината

№	Показатели	Картофи средно за 20 години кг	Ръж средно за 23 години кг
1	След черна угар (неторена)	1.308	132
2	След угар торена с 4 т. оборски тор на декар	—	245
3	След лупина по 2.100 кг зелена маса на декар	1.847	254

На подобрените чрез зелено торене почви, добивът на зърно при ръжта е бил по-висок отколкото при торенето с оборски тор, макар че е заорано два пъти по-малко лупина от

за зърно тя дава от 120—300 кг добив на декар. Заораване на дълбочина 15—20 см в момент на пътна бутонизация на цветовете.

След заораването на лупината нивата може да се засее още същата есен с пшеница, ръж, или на следващата пролет да се засее с царевича, картофи, цвекло и други пролетни култури.

В зелената маса на лупината се съдържа средно 0,05 на сто азот, което прави 15—20 кг азот на декар, а това се равнява на торене с 3—4 тона добре угнили оборски тор на декар.

Влиянието на зеленото торене се вижда от следните данни на Новозибковската опитна станция в СССР:

№	Показатели	Картофи средно за 20 години кг	Ръж средно за 23 години кг
1	След черна угар (неторена)	1.308	132
2	След угар торена с 4 т. оборски тор на декар	—	245
3	След лупина по 2.100 кг зелена маса на декар	1.847	254

когато е внесено оборски тор. Резултатите от този опит показват голямото значение на зеленото торене.

Много добри резултати от зеленото торене имаме в Габровско, в Тревненския район и други планински райони у нас. Така другарят Стефан Иванов от Габрово след лупина получи по 280 кг ръж на декар, а др. Митко Нанев от с. Фърговци, Габровско, получи по 180 кг ръж на декар от място, което преди засяването му с лупина не можеше да върне и посиято семе. Другарят Никола Кожухаров от с. Балани редовно засява като подкултура в овощните си градини лупина за зелено торене. Овощните му дървета се развиват много добре, плодността редовно и дават годинен приръст 40—50 см нови летораста.

Лупината е особено добър предшественик за картофите. Стопанникът Иван Пеев от село Ювечки след лупина получи по 1.800 кг картофи от декар и то като подкултура в младата овощна градина.

Лупината е едно от най-евтините средства за подобряване на слабоплодностните почви. Срещу 15—25 лв. разходи за покупка на лупиново семе, може да се възстанови почвеното плодородие на един декар за две—три години.

Значението на това агротехническо мероприятие особено нараства сега, когато след V-та конференция на ТКЗС се поставя задачата за повишаване културата на земеделието, за най-пълното използване на природно-икономическите условия във всяко ТКЗС, за повишаване на селскостопанското производство и неговото поевтиняване.

Димитър ПОПОВ
и-к отдела „Селско стопанство“ при ГНС—Габрово

Всички тия неуредици може да изглеждат незначителни и маловажни, но са от голямо значение за произвеждане на първокласна продукция. Към тяхното отстраняване трябва да се насочи вниманието на всички ръководители в предприятието, за да се осигури още по-добро и постоянно високо качество на памучните прежди, а отук и на тъканите, трикотаж, чорапетите.

Рейдова бригада:
Банк ЛУКАНОВА, кметственичка
Иванка СТЕФАНОВА, предкача
Иван ЙОРДАНОВ, дописник на в. „Борба“

организационната работа и безостановно отношение към имуществото на Промкомбината, проявявано особено от ръководството на тухлената фабрика. В този цех е реализирана загуба от бракувана продукция 147.000 лв. и са извършени неоправдани пехови разходи, на които административното и техническото ръководство през течения на годината са обърнали малко внимание. Фондът на работната заплата е разходван почти без какъвто и да било контрол. Ръководството на цеха не е работило за подобряване организацията на труда, качеството на производството и съхранението на продукцията.

Установи се, че основни причини за това са били: несработване между стопанските и техническите ръководители в различните цехове и отдели на промкомбината, вътрешни борби, слабо познаване на работата и от там лошо ръководство, пренебрегване на компетентните съвети на дългогодишни работници и др. Тези слабости не бяха изненада. Банката ги виждаше и през годината, съчета ги на ръководството и висшестоящата организация, но на тези сигнали не се обърнеше достатъчно внимание. Поради това банката бе принудена да въведе от началото на тази година специален режим на кредитиране, като ограничи заемите за сезонни разходи. Това не значи, че работата на предприятието ще бъде спъната по липса на достатъчни оборотни средства. Банката ще отпуща и в бъдеще такива

заеми, но ще иска гаранция на висшестоящата организация, което значи, че тя ще трябва да наблюдава от близо работата на промкомбината и активно да съдейства за навременното и бързо отстраняване на съществувателни слабости.

Погрешно е да се мисли, че банката изпуска от своя контрол останалите добре работещи предприятия. Напротив, те са винаги под нейното око, като всеки месец балансират, а на тримесечие и отчетите, се подлагат на проверка и дълбочинен анализ от кредитните инспектори, за да се разкрият съществувателни слабости, благоприятни или неблагоприятни тенденции в изпълнението на основните финансови показатели — печалбата и снижаване на себестойността.

Банков контрол върху работата на стопанските предприятия съществуваше и в миналото, но той се изчерпваше само с констатации и сигнали до висшестоящите организации. В повечето случаи мерки не се вземаха навреме, или, ако се вземаха, бяха недостатъчни и затова резултатите не винаги бяха задоволителни. Въвежданият през миналата година специален режим на кредитиране на стопанските предприятия дава добри резултати, ако банковите органи отблъзнат работата на контролираните от тях предприятия навреме разкриват причините за съществувателни слабости и вземат съответни мерки.

Христо Н. ПЕЕВ
управител на БНБ — Габрово

въпроси и отговори

ПО ПЕНСИОНИРАНЕТО

ВЪПРОС: От 1912 г. до 1917 г. работил като железничар, участник съм на фронта през европейската война, след това бях частен занаятчия и взех майсторско свидетелство. До 1931 г. работил в картел като съдружник, а сега съм в ДМЗ „Червена Звезда“ с. Дебелец. През м. януари навърших 60 години. Мога ли да бъда пенсиониран и кой трудов стаж ще ми се зачете за пенсия?

ЗАПИТВА: Илия Дочев Милков от с. Дебелец Търновско.

ОТГОВОР: Времето, когато сте били железничарски работник, е свързано с § 77 от Правилника за приложение Закона за пенсията. Но още не е изяснено как ще се прилага той.

Времето, прекарано на фронта през европейската война се зачита, без да се правят вноски.

До 1. VII. 1924 г. трудът при частен занаятчия не се зачита за стаж, тъй като преди тази дата не е съществувал законът за общественото осигуряване.

Времето като съдружник в картел също не се зачита. Ако имате трудов стаж като работник или служител след 1. VII. 1924 г., той се зачита за пенсия. За да се пенсионира поради навършване на 60 годишна възраст, следва да имате най-малко 25 години трудов стаж като работник или служител. За да се пенсионира по условията на чл. 8 от Закона за пенсията за съкрътена пенсия следва да имате най-малко 12,5 години трудов стаж.

ВЪПРОС: Полага ли се пенсия за служебно лице, пострадало от злополука през време на трудов ден, органи-

зиран от ГНС, ако работи на предпътната си работа или е преминало на по-висока платена и има загубена работоспособност 40 на сто или по-малко в III-та група инвалидност?

ЗАПИТВА: Александър Денчев Александров от гр. Севлиево.

ОТГОВОР: Не се следва пенсия на служебно лице, пострадало при проведен трудов ден от ГНС за самооблагане, щом лицето е годно да изпълнява пълноценно същата си работна или е преминало на по-висока платена работа. Ако лицето вследствие на получената повреда е станало негодно за професията си и е преминало на по-ниско платена работа, има право на пенсия, която ще се получава в половин размер, ако месечно му трудово възнаграждение е по-малко от 1.000 лева.

ВЪПРОС: Съветски поданик съм от 1920 година и от тогава досега работя в НР България. Вече съм на 68 години, обаче по осигурителни книжки имам само 10 години трудов стаж. Мога ли да получа пенсия за изслужено време и старост?

ЗАПИТВА: Михаил Георгиев Букреев от гр. Павликени.

ОТГОВОР: За да имате право на пенсия по съкрътен трудов стаж при 68 годишна възраст, следва да имате 12,5 години трудов стаж от III категория труд, или 10 години трудов стаж за II-ра категория труд, или 7,5 години трудов стаж за I-ва категория труд. За да разберете в коя категория е положението от вас труд, тъй като не пишете каквото сте работили, следва да се справите с в. „Известия“ бр. 4/953 год.

МЕЧТИТЕ СТАВАТ ДЕЛО

Рейсовата кола пристигна в селото късно вечерта. Шофьорът направи обичайния завои на площада и като изключи мотора спря. След няколко пътника на вратата се показа мургав младеж, висок, спретнато обличен.

— О-о-о, агрономе, здравей! Добре дошел! Хайде, честит сини! — викна един през друг младежите и го здрависаха.

— Здравейте, здравейте. Благодаря... подобна радост — засмяно отговаряше младият човек и сърчно се ръкуваше с всички.

Не за пръв път си идваше на село студентът Христо Драгнев Станчев, не за пръв път така весело го посрещаха младежите, но този път всички бяха по-дружни.

Оставаха му още няколко месеца учение в Столичата и тогава с право ще го наричат агроном. Това обаче не беше всичко, което го караше да се чувства така щастлив. Много го радост идваше от мисълта, че това, за което мечтаеха той и неговите другари, е вече дело. Малкото, но толкова красиво родно село е кооперативно, единно.

Христо пое големия кафяв куфар, благодари и като метна с ръка за движение, широко закричи по шосето.

Беше уморен от дългото пътуване, но за това и не мислеше.

В къщи го чакаха баща, майка, младата му жена и... така желаният, току-що родил се син, който още не бе видял. А утре, утре при председателя на ТКЗС, на обиколката на новите кооперативни блокове, във фермите.

Така и стана. На другия ден отиде при председателя — млад, енергичен мъж. Здрависаха се своятски, заговориха.

— На нас ни е нужен вече агроном. Специалист. Млад човек — ясно и стегнато изговаряше всяка дума председателят.

— В овощарството ли... че аз мога да направя нещо. Тука ще бъда доста време —

На 6 април т. г. кооператорите от с. Беброво, Еленско отчетоха резултатите от социалистическото съревнование през 1957 г. с кооператорите от ТКЗС — Елена. Доклад за резултатите от съревнованието изнесе др. П. Александров, партиен секретар на ТКЗС — Беброво. Той посочи, че благодарение на социалистическото съревнование между бригадите и зената съревнованието между ТКЗС — Беброво и Елена е спечелено от ТКЗС — Беброво.

Управителният съвет на ТКЗС в с. Дългия, Дряновско, бе запланивал за тази година площта на люцерновите посеви да се увеличи от 140 на 250 декара. Местата своевременно бяха подготвени, необходимото семе доставено и през втората половина на м. март кооператорите засяха 110 декара люцерна.

позамисли си и добави: — Поне за резултата да им покажа някои неща. — После погледна председателя в очите, откъдето прочете съгласието му.

След този разговор той посети няколко бригади. Срещаше с бригадири, зеноводи — с хората.

В 6-та бригада показа как да стане резултатът на овощните дървета, окопаването и на торяването.

Членовете на овощарското звено останаха много доволни. С право бай Атанас Влахов, когото хората считат за добър овощар, като огледаше с любопитство показаното дърво, каза:

— Както ми се вижда, агрономе, не си губил напразно времето си в София... ами и завърши, тъй ела при нас, та да видиш тогава овощарство!

— Разбира се, при нас — поде както копаше бай Илия Шопя — та ние откога го чакаме. То сегашната младеж са чудни хора! Ако е като едно време... във ваканцията да е, че с нас да се развират!...

Подпря се на мотиката, загледа се някъде към Балкана, сякаш искаше да си припомни миналото и добави:

— Пък то тогава нашите не можеха да достигнат до там. Друго е сега, друго... — плюна дланите си, замаха с мотиката и тя се заби във влажната черна земя.

Дните течаха. Христо посети опитното поле в училището, беше на кооперативен събрание, помагаша на дружеството на ДСМ.

Навсичко гореше в работата си. Никаква радост не раждаше в гърдите му и тая радост го правеше любимец на всички.

Тия хора, доволни от неговия труд през ваканцията, му пожелаваха успешно завършване на висшето образование и очакваха да се върне отново при тях в родното балканско село Кръвник, Севлиево.

Михо Ив. Михов

ОТНОВО В СЪРЕВНОВАНИЕ

На събранията се изказаха много кооператори. Др. И. Мираянов, председател на ТКЗС — Елена каза: „Сега ние донарахме овена, защото вие спечелихте съревнованието, но през тази година ще се борим да спечелим съревнованието и ще вземем от вас теле“.

На първенците — бригади, зена и кооператори ТКЗС — Беброво връчи награди. Нароя кооператорите поеха задължение и подписаха договор за съревнование за 1958 г.

Ст. Жанков

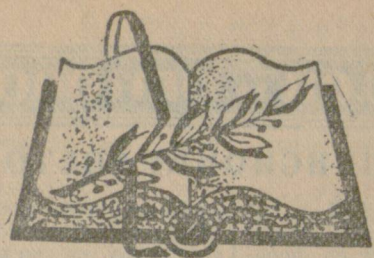
ОСИГУРЯВАТ ФУРАЖ

Наред с това те брануваха старите люцернови посеви, а всичките 230 декара естествени люцерни основно почиства и 60 декара от тях брануваха.

Зл. Златев

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 43 от 10. IV. 1958 г



Литературен глед

Христо ГОНЕВСКИ

В ранна пролет

Когато в ранна пролет
се разсъмне
и в цъфналите сливи
на рояци
пчелите работливи
бръмнат —
тогава би ли ти
стоял в дома си?
Когато сок напират
под кората
и към небето
млади летораси
израстват,
мамени от сивевата
тогава би ли ти
се свил в дома си?
Когато в клони пръпват
птици поини
и ту премират —
страстни
в любовта си —
а после вятър си гнезда
в места усойни —
тогава би ли дръмал
ти в дома си?
Когато към жита
заплевели
авеното като ято
се понася
и млади хора
в ранина запели
тогаз,
не би се ти
сдържал в дома си!

Кар: П. БОРУКОВ

Ръководството на читалище „Надежда“ — Търново не осигурява на музикантите от самодейния музикален театър ноти и столчета...



Нагаждане към условията.

ИВАНЧО МУФТАТА

Фейлетон

Разправят, че когато Иванчо бил още дете и почнал да се кокори и заглежда, да се усмихва и гугука, майка му захапвала да му прави попарка с вино, защото така по-лесно за спивал и не плачел. По това време починал баща му Пешо Винаров, който много обичал виното и скоросмъртността, та се наложило Иванчо да расте под нежните майчини грижи на кака Гунка.

Щом почнал да тепа след майка си, тя не пропукала случай да го заведе на задущиница, на кръщене, на сватба, на смърт и къде ли не. Надайки там шарените бълчици с вино или пълните дървени буреница и шишеница с ракия, тя не забравяла да покани и Иванчо.

— Србни, ма, србни си две глътки... Дете, каквото да го правим, като гледа хората и на него му се ще! — одувала се тя.

— Ами то за поревка, дете се вика, не е за напиване, я! — допълвали други.

Така стомахчето на Иванчо отрано залови тритя и, когато по-късно набодоха мустачки под набъбналото му носче, той почна да се навърта около кръчмите и да се намича в тях като касаско куче в кланица. Сякаш пътят му бе хвърлен там! Видя кака Гунка, че синът ѝ тръгва по пътя на баща си и взе да го стъписва и гълчи:

— Стига си се влачил по тия писти кръчми, бре чедо, срамота е, не си вече малък, ерген си — мъж за две жени, дете викат хората, а работа не търсиш, само за пие-не мислиш!

— Я, че какво като съм ерген? Кръчмите не са направени за бивол и говеда, нали за хора са отворени? Пък и ти казваше, че с вино си ме захраняла, защо се сърдиш сега?

— О-ох, не мога ти наля катран в главата, Иванчо-о-о, по лош път си тръгнал, майка! — съветваше тя, но кой ѝ слушал!

По едно време решиха да го задомат, та дано се вразуми. Ожениха го за Кича, голямата дъщеря на Кера Пъздекина от Горната махала, но и това не помогна. Още млада булка, прати жена си

да работи и печели във фабрика, а той се моташе от кръчма в кръчма. Види ли някой седнал до масата, ще се присламли до него, ще го заприказва за туй, за онуй, докато качне отпреде му някое пълно шишенце. Оттам си получи и името Муфтата.

Преди известно време се събрали с Гошо Гевезето и Дончо Чумпарата в пивница „Здрав крак“. Наливали се до късно вечерта като камилни след дълъг път в пустиня. Когато дошло време да се плаща, Муфтата дигнал ръце, сякаш се предава в плен, и казал на келнера:

— Гол да ме съблещеш, кардаш, пиям и събрам лев, ами ще ти изпая една песенка — и проточи: „Дряновските булки мътна вода тазят, бели поли дигат...“

— Тук с песни не се плаща, байно, или искаш да ме пратиш при осъдените магазинери в затвора! — крисал келнерът.

Тогав Гевезето влязъл и ролята на помирител, като американски дипломат между някои колониални и капиталистически страни, и предложил да му заплати пиещото, но при условие да изпие още два литра вино. Муфтата се съгласил като поискал да се опече и половин килограм пресен суджук. На бърза ръка той гаргушал виното и оплюскал всичкото мезе. Спор обаче очите му се оцъклили като на отровен пес, мартинките му затреперили, пивницата се завъртала, коремът му се разбулвал и той едва изфъфлил:

— И-и-скам да изляза малко да се проветря... Станал и се закадил към вратата.

— Ама гледай да не замървиш някъде нос, защото ще пропадне договорът! — викнали след него другарите му.

Почакали го те, почакали и помислили, че си е отишъл. Когато излезли от пивницата, Чумпарата пръв извикал:

— Ах, ето го къде се е търколил като с куршум! Пронизан на бойно поле!

Светнали, огледали го и що да видят! Муфтата лежи ни жив, ни умрял, а около него

се върти едно куче с вирната опашка и се облизва усмихнато.

Колко време е лежал така не се знае, но сухата земя под него толкова се изпотила, че наблизил се била стелка цяла локвичка. Погледали го другарите му и така го оставили на студената земя, представите си, без да го бутнат. Само един от тях подхвърлил:

— Какви устни ще се допрат до тез мустачки, Муфтата!

И туй ми било приятел! Чак когато се показала ралищата, Муфтата се дигнал, поокопитил се и кетер-метер се дотърнал до къщи. Като се научили у тях за станалото, всички плакали като на умряло. Три дни не се мирна навън, но след това пак потегли — всяко чудо за три дни!

Пък нали обича да спори като американски дипломат в ООН, наскоро се скарал с Минчо Скендера и го навалял тежко с нож на сред улищата. За тази постъпка му предложиха да лежи 7 години на санка, въпреки пламенната защита на адвокат, който уверявал, че престъплението е извършено в нетрезво състояние и по смекчаващи вината обстоятелства трябва да му се простят или намали наказанието. (Та нали по смекчаващи вината обстоятелства се жени и първото му дете се роди един месец след сватбата?)

Чувам жена му се похвалила пред съседките си, че в едно писмо от затвора ѝ обещавал вече да се поправи. Кой знае, може най-сетне да му е дошъл умът в главата...

П. ДАМЯНОВ

Иван ДЕНЕВ

На трудов пост

Двадесет и четири години Ив. Димов работи като предачка във фабрика „Аврам Стоянов“. Редовно е междо първенците на труда

Край ринговете четвърт век почти от трудов пост не сменял знамена. Там, някога преди, — кажи-речи — дойде момиче, — вече си жена.

И колко ли години все така предачницата стара ще те помни!

Иордан ПЕТРОВ

ПАЛАВНИК ИЛИЯ

Все със мене ще се случило и поразия. Неиде ли изписка куче, мене ще набият. Някой ли строши стъклото, дърпат мен ухото. Молят ме да се нахраня, с туй-онуй ме канят, а когато от долапа сладкото излапам, викат ми за проклетия: „Мечка! Лакомия!“ Е, сега, кажете вие — аз от вас не крия — като няма управление, крив ли е Илияз?

Стефа ТОМЕВА

Медени ръчички

След закуска Таня все не се измива. Да играя на двора исна да отива. Ала щом излезе с медени ръчички, жулиаха я здраво малките пчелички.

Ивайло в Търново

Ивайло града наблизаваша Мария трепери. Шум, врява: Народна ликува. — О, горко на тебе гъркино! — везанно предава тя Търново, трона и себе!

Ив. Вазов

Преди 680 години, в един прекрасен пролетен ден, тежкия подвиген мост на Царевец бавно се спуска, за да премине през него с войската си селският вожд Ивайло. Калдъръмният път към парските двори се изпълни с множество хора — хиляди угнетени, тръгнали с народния вожд на борба против феодалите и чуждите поробители.

Година наред татари нападали от север плодородните равнини на Северна България и ограбвали добитите с черен труд плодове на селяка. Смазани от безмилостната експлоатация на царя и боярите, непростанно обезпокоявани от набезите на татарите, срещу които правителството не предприемало никакви мерки, селяните гневно негодували.

Израз на негодуванието на потиснатите народни маси се явява въстанието им, под водителството на Ивайло.

Въстанието на Ивайло избухва през 1277 г. и бушува до 1280 г. То е най-голямото селско антифеодално въстание в България през Средновековието. То е най-славната проява на българското средновековно селячество и е връх на революционния подем на експлоатирания селски маси в тяхната борба срещу феодалния потисник и чуждия поробител — татарите.

Въстанието на Ивайло е единственото селско въстание в Европа, което обхваща цялата територия на страната и при което въстанията селски успяват да нанесат съкрушителен удар на феодалната класа, да вземат в своите ръце властта и да поставят свой вожд начело на държавата.

Със своя героизъм и мъжество угнетените селяни доказават, че не желат да се примирят с наложения им гнет и са готови да строят веригите на феодалното робство; че могат да излъчат из своите среди смели борци за изгонване на чуждите нашественици.

Въпреки проявения героизъм, въстанието завършва с неуспех, понеже селяните въстали срещу феодалите стихийно, без да разбират, че е необходимо да разрушат съществуващия строй и да установят нови обществени отношения.

Въстанието на Ивайло било разгромено, но споменът за него и неговия вожд е останал да живее във вековете като прекрасен пример и вдъхновение на всички борци за свобода и човешки правдини. Богдан СУЛТОВ



„ИВАЙЛО“ — маслени бои

худ. проф. Илия Петров

Динената семка

Милка АТАНАСОВА

Докато си беше състезател от селски и окръжен мащаб Тоньо Фивек си остана все същото, обикновено нашенско момче, отхвърлил нагоре един остър перчет, с вальцето лице, от което поглеждаха сини очи, лъскави и топли, и два-три пощърбени зъба, защото от малък го палеше по футбол. Но щом се завърна от чужбина от нашия Тоньо нямаше и следа. Той се именуваше вече Тони, костюм от швейцарско дубле пристягаше балканският му снаг, а самочувствието му изхвърляна така нависоко, сякаш беше изхвърлено с баллистична ракета.

Тоньо взе няколко чифта кожни ръкавици, две кожухчета, десетки кила кюстедилски ябълки — пръхки и червени като момински бузи, поразходи се из найлонова Европа и реши, че в никой случай не трябва да раздвеля задграничната си слава с малката Здравка — зълбокарката от родното си село.

Един навесен ден той се завърна с джъдбожан и една дузина куфари облепени в асфас и профил с най-разноцветни етикети и за обща изненада на всички подари първия комплект найлоново облекло на Мичето — единствената собственица на тристаен апартамент. В новото бельо Мичето изглеждаше съвсем като излизала от баня, за най-голям ужас на своята благоразна баба, но всички морални смущения бяха пожертвувани пред олтара на западната цивилизация. Мичето разтвори апартамент си за гости и под романтичните звуци на валса „Мюзет“ и танго „Опийнение“ Тоньо започна да пласира спомените си от задграничното си турне.

Около него се наиза гердан от най-пестроцветни почитатели на Запада и се закрътиха тежки и бурни възклицания.

— Ах Тони!... — Облажам те!... — Късметлия си, Тонка...

— Разбира се, изотопът действувал...

— Дай да видя тая пломба, бе...

Тоньо се изправи с такъв

— Прогървя ти, дявол да те вземе...

— Във Виена беше ли?

— Тогав си бил и в Будапеща?

— Бах, бах... И във Виена, и в Будапеща, Миннах и през Прага, Бърно, че Берлин ли нещеш, но как да ви кажа, това са дребни риби. Виж Париж е нещо друго. Величие, братко, ум да ти заиде!

— Ах, Париж! — възкликна дама с изрусена коса и бемка на носа и потръпна от умиление.

— Тони, тогава си видял истински американци?

— Охо! Това е най-простото нещо. Да ви кажа, че са десетина или стотина, ще ви излъжа. Там американците се навъдрили, както у нас пилетата — петровчета. Навсякъде „О, кей“, „Ол райт“... живеят хората!

— Тони, ти забрави да покажеш зъбчето — плисна с ръце Мичето и пичият ѝ поглед обля с торпидна ръбастост му глава, намазана растително с брилянтин.

— Ами това пък какво е?

— От где се взе тоя зъб?

— Шанс, другари. Родила ме е мама под щастлива звезда. Замячи ме един проклетник и отидох, че го направих. Седнах на стола, полових час ме майсториха и излязох с готова пломба.

— Тони носи в устата си последно откритие на западната медицина. Пломбата съдържва изотоп. Радиоактивен излъчвател — присъедини се сияеща Мичето. — При добро пазене Тони ще бъде заштитен от ракови и язвени заболявания в продължение на 30-40 години...

— Окопните скокчиха.

— А сега чувствуваш ли нещо?

— Нищо, съвсем нищо. Само едно такова, как да ви кажа — лекота, приповдигнатост.

— Разбира се, изотопът действувал...

— Дай да видя тая пломба, бе...

Тоньо се изправи с такъв

тайнствен вид, сякаш от уста му щеше да изригне вулкан, проточи врат, запна, а околните навърха глави към него. Възклицанията заваляха като градушка.

— Ц-ц-ц...

— Нищо и никаква пломбичка... ама...

— Каква семплота!

— Изидност!

— Личи, че не е Бай Ганювска работа.

— Много още ще гоним вятъра, докато ги настинем, аха, че ги настинем на куково лято.

Новината за последното чудо на Запада попиная като прясна влага в жадните за сензация души. Тоньо стана център на внимание. По двадесетина пъти на ден той запяваше, кривеше врат, прехващаше с два пръста устната си, приклянаше излеко, за да падне точно под обстрела на любопитните погледи и показваше зъба. Някои стигаха дори до там, че гуркаха пръсти, за да пипат сами чуждестранната пломба. И Тони тръпеше и това, успокоен от великата мисъл, че за всяка слава трябва жертви.

Случи се тъй, че когато историята за зъба беше в своя разцвет извикаха Тоньо незабавно на село. Майка му, свитата като пащкул стрина Милена, беше дръзнала за пръв път да безпокои сина си, и взела, че се разболела. Работата трябваше да е сериозна, щом се говореше за камък в бъбреците, кризи и атаки.

Тоньо се беше поизморил от сензацията и реши да змине. Той грабна Мичето под ръка и с два натъпкани куфари тръгна към село.

Щом слезаха на малката гарничка и метнаха по един поглед напред, младите ахяха. Насреща им се усмихваше познатият лице на стрина Милена. Тя дръжеше в ръка китка здравец и дъвка, затече се и премалала падна на Тонювите гърди.

— Тончо, майка...

А швейцарското дубле, понаправено от българска пепел по първата капка от майчините слъзи.

Дали от притеснение, или

от радост, че ще зърне сина си след толкова години, стрина Милена беше забравяла болката. Тя погледна Мичето, погледна и Тоньо и, макар да си беше от село, съвсем по градски разбра каква ще е работата. Наведо се и разцелува Мичето, а то подаде върха на ланкираните си пръсти и рече едно кисело „Здравей те“.

Стрина Милена подбра двамата — сияеща, засмяна, като кучка първите си пилени и ги поведе за по-направо през ливадите. Тя мъмнеше и куфара и червената найлонова чанта на Мичето, които сякаш се чувствуваше неудобно до грубите поли на старата жена. Но майката не се смущаваше от нищо. Тя гледаше с вълнуващи очи чедото си и, докато стигаха, разправи и за новата къща, и за помпата, и за козата дето близнала с три ярета, че и за козичките които носели всеки ден.

Тоньо видя бялата чедова порта, подмирна леко разнежен и стъпи акуратно с кучуковите си обувки тип „атомен век“ на родното селско прагче. Лъхна ги дъх на чубрица, джожун и пелин и Мичето крадешком потули носа си зад газалчето, защото и мирнеше на „селско“. Старата искаше още да се поразговори с младите, но Тоньо даде знак, че са уморени и тя се поразитна мъжчаливо. Поста за Мичето на кревата в голямата стая и я заведе с бяло кебе, а Тоньо взе протрития овчи кожух останал от дядо му и полетна под лозинката. Искаше му се да се почувствува в родна атмосфера, но мислеше, че ще измачка костюма си, и с това ще разсърди Мичето. Страхуваше се и от срещата със Здравка и планираше какво ще ѝ каже. Драмата приключваше очите му, а в главата му се мяркахе Здравка: от облото и мило лице го гледаха тъжно очите

й, ту преминаваше Мичето и тънко и носе предизвикателно блесеше... Щом вечерта търкулна огнената пита на месеца, към Тонюви започнаха да приждат роднини и познати. Най-напред се изтърси цялата физикална култура — все млади голобради момчета — жилести като фиданки, начело с треньор Злати. После, изтежко влезе тежеско канцелария, начело с понапълнелия председател бай Вичо и ябълкообразото Сийче — деловодителката. След тях прехвърляна самоделиността — една дузина чурулици момичета — росни и свежи като градински ружи. Волеха ги Здравка и Стоян — Докладът, председател на читалищния съвет. А след тях се запиха един вагон роднини, чак до десето коляно.

Станцията задмина и на трите маси започнаха съвсем по нашенски да се редят тлъсти пилени, патка със зарзават, цялени оварени само на разсол, кървари баници, кисели чушки, ланици с ошаф, а когато се търкулнаха три-четири дини и сладката средина цъфна срещу гостите, на Тоньо пнемала под лъжичката.

— Ех, че стока! Да ми са тия дини в Прага — милионер ще стана. Там за едно ей такова ми ти резене хората пират дават, бе. По витрините ги продават, както у нас преди лимоните.

— Сега и лимони си имаме и мандарини... Хубава ни е земята — всичко дава.

Мичето се мусеше, раздразнена от липсата на възклицания и овации, затова разтвори куфарите и започна да раздава подаръците.

Стрина Милена погледна черните ботинки, липна вата им, па рече:

— Тончо, майка, защо си се трудил толкова отдавна да ги мъниш. Яли Здравка за вчера си купила от София до-

сущ същите.

— В ЦУМ какво ли няма! — врътна черните си плитичи Керка — звеневодката и попила перлите на врата си. — И моя гердан е като твоите, ама си е от ЦУМА.

— Е, разбира се, нали се изравняваме — едва отвърна Тоньо.

— Да си жив и здрав, синко, и друг път пак да носиш — благослови стрина Милена и заби жалостив поглед в посърналото лице на сина си.

— Да не те заболя пак зъба? — Че какъв беше тоя зъб, бре майка, чак в чужбина да те мъчи?

— Вълшебен, ма мамо. Иначе де щях да имам такава пломба? — оживи се Тоньо.

— Тончо, върно ли е туй, дето го разправя на Митя — Шолето, студентката бе?

— Какво лекарство имало в пломбата ти? — попита и Стоян — Докладът.

— Върно е, бай Стояне. Тоньо е едно ново откритие на зълбокарката, който ми сложи пломбата.

— А кой знае какви са материалите...

— Не им се воза аз на колата. Едно време и на мене ми изпроводиха от Америка някакво семе. Давало не знам какво си рядко растение. Тяхнах се аз, садих, поливах, пък то излязоха накрая едини кратуни — по-днви от нашите. От тогава, тъй ми думат — Кратунето — каза свако му, — че и това толкова ще улови ред.

— Ами това е нещо изключително — не издържа Мичето. — Може ли да има съмнение, когато при професора се е трупа народ от цял свят — тя се разсърди на недоверчивите селяни и отиде да се разведри към прозорца.

Голяма работа е това, другари. Да не мислите, че съм се вредил лесно. Аз сам си знам. Три дни съм чакал ред... а пред казалиния митинг, Златни ръ-

це имаше човека. „Направих ти зъб, казва, камъни да трошиш с него — съчувване няма“.

— Тонка, ами тебе колко те обелиха?

— Нищичко, братчето, съвсем нищичко. Само три чифта кожни ръкавици.

Въодушевен той грабна пред себе си едрото парче дича и както беше ненарязано схруска сочната му част. Но изведнаж се чу едно „пук“. Тоньо запна смаян и от устата му се търкулна едно черно топче. Залитна към здравинките крака и се спря под носа на котката. Тя го помириша и равнодушно се прозя.

Мичето изфука от яд и сръга вцепенения герой:

— Не можа ли да не плюскаш диня!

Здравка се наведе и взе топчето, повъртя го между пръстите си и каза:

— Тъй си и мислех. Обикновено желзю. Преди десетина години тук правеха такива пломби.

Изведнаж кралимарковско то гърло на председателя се разтресе.

— Хо-хо-хо...

— Хо-хо-хо... писна носово и Иван Кратунката.

— Ха-ха-ха — залюляха се в дуд смях гостите и съзри изгълбала на очите им.

— Нали ви казвам — западни шами...

— Язык за ръкавиците! — Три зими ще се толиш шарлатанинът му недей.

Мичето изхвърна от стаята и трясна вратата зад себе си. През масата се пресегна Здравка и сложи ръка на Тонювото рамо.

— Няма какво, случва се. Я тръгвай с мене в амбулаторията, ще ти сложа една излещена пломба, че и дини да ядеш, и орех да трошиш с нея...

— Върви, Тончо, зъвои, хем ще е без пари — обади се стрина Милена и нареди втората любеница...

В. „БОРБА“

Стр. 4, бр. 43 от 10. IV. 1958 г.